

[Poul Dam.]

den til et eller andet; en ensartet beskatning, en ensartet grundskyld, er der derfor al mulig grund til at søge gennemført. Men dette er der naturligvis ikke så forfærdelig megen mulighed for lige i øjeblikket.

De lovforslag, som foreligger til behandling her, tager sigte på en noget indviklet teknisk reform på en række punkter. Jeg skal prøve at tage stilling til hovedpunkterne heri, idet jeg skal se bort fra de mange tekniske detaljer, som lovforslagene indeholder, og som det ville være u hensigtsmæssigt, og for øvrigt også i uoverensstemmelse med forretningsordenen, at drukne sig i.

Der er for det første tale om, at statsgrundskylden skal bortfalde; det har vi tidligere givet vor tilslutning, og den skal jeg gerne gentage.

Der er dernæst tale om afvikling af statsejendomsskylden efter et af disse rørende projekter, hvori man forudsætter den økonomiske udvikling 25 år frem i tiden og har nogle smukke brøker, hvor man får anvendelse for syvendedelene over en periode helt frem til 1990. Jeg må sige, at man kan ikke lade være med at mindes tiendeaflysning og jernbaneskyld og alle mulige andre snurrepiberier, som vi til sidst skulle genoplive for at slå dem ihjel, længe efter at de var blevet meget tåbelige. Jeg tror nok, at der kunne være rimelighed i at få statsejendomsskylden afviklet langt, langt hurtigere, hvis ellers den økonomiske udvikling fortsætter, som den har vist tegn til i de senere tiår. Jeg kunne for min del gerne se statsejendomsskylden bortfalde med det samme, forudsat at det kunne gøres inden for den enkelte ejendoms skatteramme, altså uden at den enkelte ejendoms samlede ejendomsskat faldt.

For det tredje foreslås det jo, at amtsgrundskylden kan sættes op til højst 20 promille; også dette har vi tidligere givet principiel tilslutning til, og den skal jeg her gentage. Men derefter siges det, at amtens restbehov skal skabes ved påligning på kommunerne, fordelt med en femtedel i forhold til kommunernes grundværdier og fire femtedele i forhold til indkomstansættelserne i kommunerne. Argumentet er, at denne brøk, en femtedel over

for fire femtedele, svarer til kommunernes egen fordeling mellem indkomstskatter og ejendomsskatter. Jeg synes imidlertid ikke, de to ting har så forfærdelig meget med hinanden at gøre; det ene tal angiver et ligningsgrundlag, det andet, hvad der rent faktisk udskrives. Jeg tror i hvert fald, at man endnu en gang må gøre opmærksom på, at ordningens kvalitet står og falder med ligningens kvalitet. Hvis skatteligningen er tilstrækkelig effektiv og tilstrækkelig ensartet i alle dele af landet, i alle slags kommuner og over for alle grupper af erhvervsudøvere, kan man måske benytte den, men jeg har personlig mine meget store tvivl om, at alle skatteydere i sognekommunerne er genstand for en lige effektiv skatteligning. Der er noget her, som jeg tror vi skal se nærmere på i udvalget.

For det femte er der tale om den nye henstandsordning vedrørende kommunal grundskuld af merværdierne i yderzoner eller landbrugszoner. Også dette hænger jo sammen med noget af det, vi talte om i foråret; det, man tænker sig, er, som vi også drøftede dengang, en ordning, der har en vis lighed med ordningen for de mindstbemedlede parcelhusejere. Jeg kan nu ikke lade være med at notere, at der er en central forskel mellem de to ordninger. Efter den gamle ordning, den om de mindstbemedlede parcelhusejere, var der tale om noget, som man fik efter ansøgning, og det var noget, den enkelte kommune kunne beslutte. Her skabes der et retskrav for enhver, der er i denne situation. Det forekommer mig i og for sig, at de mindstbemedlede parcelhusejere havde nok så meget brug for den sikkerhed, som et egentligt retskrav ville have givet dem, i hvert fald adskillige af de grundejere i yderområderne, der her er tale om.

Jeg bemærker videre, at tillægsgrundskylden bortfalder, og også dette kan vi tilslutte os. Jeg bemærker det negative, at man ikke i denne sammenhæng har taget det penible spørgsmål op om sommerhuskommunernes mulighed for at opkræve ekstra hos sommerhusejerne. Det er efter min mening en agitation, der er uden hold, og jeg er glad for, at den højtærede indenrigsminister i hvert fald ikke foreløbig er faldet for den.

Så kommer jeg til det spørgsmål, som